

Atita vreme am asteptat cu toti raportul privind evenimentele din 13-15 iunie. După interminabile tergiversări il avem. Ba, in loc de unul, avem două, deși a fost însărcinată o singură comisie. Încă o dovadă că Parlamentul nostru nu lucrează ca o echipă, că funcționează perfect mecanismul intoleranței și interesele de partid nu pot fi date la o parte nici în fața unui argument. Litigiul ultimului an a fost vinovăția, cea mai importantă problemă postrevoluționară cu care ne-am confruntat. Cine sînt vinovații pentru ce s-a întimplat în timpul comunismului, cine sînt cei vinovați pentru victimele revoluției, cine a furat revoluția?, etc., etc. Simțul primar al vendetei cerea găsirea unor vinovați pentru tot ce ni s-a întimplat rău, ca și cînd răul ar fi putut fi șters prin simpla satisfacție că cineva și-a primit pedeapsa.

După ce ne-am făcut o dată de rușine cerînd observatori străini la alegeri, acum mergem pe linia rușinii, demonstrînd că nu sîntem capabili să înfrunim un

minim consens în căutarea adevărului. Parlamentul nostru și-a dat singur un vot de neîncredere. Oricît de relativ ar fi adevărul și oricît de întortocheate căile care duc spre el, este nepermis ca într-un for legislativ să existe două viziuni diametral opuse asupra lui. Adevărul poate fi rela-

că este tabăra adversă. Căutarea pătimasă nu poate duce la adevăr, e condamnată de la început la o concluzie subiectivă. Dacă mereu vom arăta cu degetul unii asupra celorlalți, unde este adevărul, care e unul singur? Nu s-a înțeles și încă nu înțelegem că în acest caz nu vinovă-

ne-a cuprins atunci, poate că în viitor n-am mai fi greșiți. Așa fiecare și-a găsit vinovați din cealaltă tabără, afacerea este clasă și considerăm că am eradicat răul, credem că societatea s-a purificat și este iar imaculată. Nimic mai fals. Numai o societate profund vinovată caută vinovați și nu adevărul. Prin însuși faptul căutării vinovăției nu ne-am îndepărtat de aceste evenimente și de posibilitatea ca ele să se repete. Prin căutarea vinovaților starea de spirit a intoleranței s-a autoalimentat în noi. Astfel evenimentele de la Tirgu Mureș și cele din 13-15 iunie nu sînt doar o amintire urită a istoriei noastre, ele sînt încă virtuale posibilități. Sîntem o societate vinovată, obsedată de căutarea vinovăției. Sîntem o societate bolnavă în dublu sens. În primul rînd vinovată pentru producerea acelor evenimente și în al doilea rînd pentru că nu ne-am desprins de acea vină, spiritul barbar al vendetei stăpînindu-ne încă.

Vasile Sebastian DÎNCU

Poetul închise ochii. Astăzi vă voi vorbi despre cei singuri și despre golul ce se naște în ei și în jurul lor — inceptu el discursul. Cîteva ore mulțimea ascultă în tăcere, respirația ei topind zăpada de acoperișurile caselor. Poetul simți că, în sfîrșit, îi e cald, dar ei pleacă îmbrățișați, doi cîte doi și cînd tocmai le vorbea despre

Cuvîntul de tăcere

Despre cei singuri

nevoia plimbării zilnice prin pădurea de cireși sălbatici, deschise ochii dar mulțimea nu mai era. În jurul lui, strecurîndu-i-se în suflet... golul.

Dar cine să mai vadă paloarea poetului, cînd atît de fotogenic zîmbește actorul, cînd tocmai trece un cîrc prin cătunul nostru fără cimitir pentru sinucigași, fără pensionari paralizici, fără temel singure și copii oligofreni. Cînd toamna ne va aduce sigur belșugul pe care-l așteptăm de șapte generații, cînd au înflorit portocalii și iarba a acoperit urmele soldaților în grădina Ghetsimani, iar fericții dănuiesc pe muntele Măslinilor... Atunci...

Tată, oare cine ne-o fi băgat nouă în cap ideea că poezia poate face lumea mai bună?

Vasile Sebastian DÎNCU

ZORIANNOI

COTIDIAN INDEPENDENT AL VAILIULUI

ANUL II. NR. 296

JOI, 31 IANUARIE 1991

4 PAGINI - 2 LEI

Domnul Brucan se destăinuie

Aparițiile domnului Silviu Brucan la televiziune nu au trecut neremarcate și nu au scăpat necomentate. Lăsînd la o parte lecțiile dumnealui despre democrație, cu adevărat interesante ni s-au părut relatările faptelor la care a fost martor. Sau chiar participant. Cu atît mai mult atunci cînd le-a probat și cu documente.

Aflăm astfel că am beneficiat de aportul a 700.000 de informatori ai securității. Deci, aproximativ unul pe capul a 32 de persoane, calculînd la întreaga populație a țării, deși bebelușii ar trebui excluși. Ar reveni un delator la fiecare seară de bloc. Fapt ce poate explica multe...

Mai aflăm că teroriștii „s-au ales” din rîndurile trupelor speciale de securitate. Și că, indiscutabil, au existat și teroriști arabi. Carora li s-au creat condiții pentru a părăsi țara la bordul unui avion libian. Deși ei nu erau libieni! Toți teroriștii prinși și reținuți sau spitalizați au fost eliberați și au dispărut chiar și de la domiciliile lor. Cine a ordonat și organizat dispariția lor? Mister. Ce interese naționale se urmăreau prin aceasta? Iarăși mister. De ce Est, nimic. Să fie din cauza transparenței (glasnost) totale?

Tot dl. Brucan ne informează că „Geal” Gușe și „Geal” Topoleanu au ordonat să se tragă în demonstrații — genocid curat, după cum reiese din raportul procurorului militar „Geal” Diaconescu. Că după preluarea dosarului de către „Geal” Militaru și dispunerea acționării în justiție a celor doi, la două zile i se cere demisia de către dl. Iliescu, Diaconescu fiind și el pus pe liber. Înă și o certitudine!

Dl. Brucan ne sugerează că general Iulian Vlad ar avea tot aparatul puterii, chiar și opoziția, la degetul mic. Așa să fie?

Bineînțeles că aceste relatări nu constituie o noutate pentru majoritatea cititorilor, o anumită „parte a presel” scrise inserîndu-le în paginile sale. Dl. Brucan le-a dat, prin personalitatea domniei sale, o mai mare notă de credibilitate, ca și cînd ar fi pus ștampila C.T.C. pe ele. Și — nici pe departe — n-a spus tot.

Că procesele C.P.E.K.-iștilor sînt o înscenare, o glumă, o ș.a.m.d. ne-am convins și noi.

Cu timpul poate vom afla dezlegările marilor enigme ale revoluției române, ca și ale altor enigme postrevoluționare... Sperăm! Dar să nu fie prea tîrziu... Hai să ne-nțîlim, toți, în mileniul trei!

Paul NICULESCU

În domeniul sănătății publice nu stăm deloc pe roze (ci pe spinii acestora)

Clădirea spitalului orașenesc Lupeni datează din anul 1939. A fost proiectată pentru o capacitate de 80 de paturi, în prezent adăpostind 210 paturi. Intreținerea funcționalității sale presupune mari greutăți. Toate instalațiile fiind vechi, veșnic sînt probleme cu apa, canalul, instalația electrică. Pentru montarea unui lift, foarte necesar dacă avem în vedere numai faptul că secția chirurgie se află la etajul doi, este necesară o investiție de vreo două sute de mii de lei, sumă așteptată din partea Direcției sanitare județene. Spitalul se confruntă cu o lipsă acută de personal medical superior și mediu, specialitățile deficitare fiind ORL, chirurgie, radiologie, dermatologie. De asemenea, asistenții de igienă sanitară, în număr de numai trei la o populație de peste

50.000 de locuitori. Lipsesc medicamentele de bază: antibiotice, antiinflamatorii, anestezie. Dotarea cu echipament medical este insuficientă.

Necesitatea construirii unui nou spital a fost susținută încă din 1985. Abia la sfîrșitul anului trecut, pe data de 28 decembrie, ministrul sănătății a aprobat construirea noului spital cu o capacitate de 130 de paturi. Dar nu fără greutăți. În iulie '90, se revenise asupra proiectului, hotărîndu-se construirea unei capacități de numai 250 de paturi. Ar fi fost o nedreptate așa că, după lungi insistențe și argumentări s-a revenit la... revenire. Un bun câștigat în plus va fi secția de re-

cuperare și fizioterapie, cu 50 de paturi, ce va funcționa în clădirea actualului spital. Se caută un constructor pentru pornirea lucrărilor în această primăvară.

Secția Uricani, care ține tot de spitalul Lupeni, dispune de o clădire nouă, modernă, dar nefinalizată încă din cauza constructorilor, care au dat bir cu fugiții în urmă de doi ani. Proiectată a fi policlinică, din cauzele menționate mai înainte, nu este decît dispensar orașenesc. Ar avea capacitatea de 1200 consultații pe zi. Staționarul dispune de 30 de

Paul NICULESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Șah—mat la vice

De mîine nu mai avem viceprimar la Primăria municipiului Petroșani. Prefectura județului nu a mai prelungit delegația domnului Cerbu Dorin care a îndeplinit, pînă mai ieri, alaltăieri, funcția de viceprimar. Dumnealui revine, astfel, volens-nolens, la agentul economic unde era mai înainte.

„Nu m-am vindut conducerii”

Relațiile dintre conducere și o parte a salariaților de la Uzina de echipament hidraulic Vulean sînt deosebit de tensionate. Ba, mai mult au ajuns la un punct critic. Și cînd spun conducere, am în vedere nu doar pe cea existentă în uzină, ci și pe factorii de decizie de la IPRSUEEM, întreprindere de care uzina vulecăneană aparține.

Din toamna, de cînd a fost ales lider sindical, Vasile Gaspar a putut să-și formuleze o părere despre cum merg treburile. Concluzia sa, din acest punct de vedere, este clară: se umbla cu mașinașii ca și înainte; sindicatul nu prea are sprijin din partea conducerii; o parte din maiștri și-au pierdut autoritatea tocmai datorită faptului că s-au tras de curea cu oamenii din subordine, deși au fost făcute cunoscute o serie de anomalii, nu se întreprinde mai nimic pentru ca lucrurile să se îndrepte.

Un prim exemplu al unei probleme presante, dar care este tot amînată, o constituie „minutele”. „Minutele” reprezintă timpul afectat confecționării unei pie-e. Acelea există, dar sînt tot cele calculate cu ani în urmă, cînd utilajele nu aveau stadiul de uzură pe care le au în prezent. Zicînd acestea dl. Gaspar îmi arată o piesă: calotă de etansare, componentă în ventilul stilpului hidraulic. Pentru confecționarea ei sînt afectate 29 de minute, iar cu operațiunea de retezare, 31 minute. „Eu am zis că sînt necesare cel puțin 45 de minute, pentru că e o piesă complexă. Oamenii m-au susținut. Am ridicat problema în fața consiliului de administrație și mi s-a promis că vin doi tehnologi. Ei au venit, s-au uitat

Gheorghe OLTEANU

(Continuare în pag. 2 a)

SE SCHIMBA BANII ?

Maxima
ZILEI

Este întrebarea care, deși discutată mai demult, s-a pus cu înfrigurare de cîteva zile între cetățeni, mai ales de către cei care au de ce, și pentru... ce se teme. Lucrurile au fost lămurite într-un fel de viceguvernatorul Bancii Naționale care, într-un interviu radiodifuzat marți seara, a precizat că... „în prezent, problema reformei monetare nu se pune”. Este vorba, deocamdată, de introducerea în circulație a unor bancnote noi, în valoare de peste 100 lei care să asigure retragerea bancnotelor uzate peste măsură. Probabil, bancnote de 500 lei. Doar am mai avut de mult.

Problema e acum ce facem cu cozile de la agențiile CEC. În acest sens, dl. Dan Octavian Burlec, directorul filialei CEC Petroșani, ne-a declarat: „Am dorit ca lumea să fie liniștită. Toate operațiile CEC se fac ca și pînă acum, fără nici un fel de restricție. Ca noutate — dublarea dobînzilor de la 1 Ianuarie 1991 — trecerea acestora se va face doar după încheierea anului calendaristic. În rest, cetățenii dispun ca și pînă acum de banii economișii la CEC”.

BUNE...

PENTRU a veni în sprijinul populației în aprovizionarea cu lapte, CCPIL Petroșani introduce sistemul de abonare la unitățile proprii de desfacere aflate în Petroșani (piața agroalimentară) Vulcan (piața agroalimentară) și magazinul „Unic” Lupeni (lingă cinematograful).

Abonamentele se fac, la gestionarea unităților respective, pentru copii în vârstă de până la 7 ani (pe baza certificatului de naștere) și persoanelor în vârstă (prin recomandarea medicală).

LICEUL de informatică din Petroșani reîncepe cursurile de pregătire pentru elevii din clasa a VII-a. În fiecare sâmbătă între orele 9-11 la limba română și matematică și între orele 11-13, curs de inițiere în informatică.

TAXA SUPPLEMENTARĂ? Sistemul vizitată la magazinul din Aninoasa se percepe taxă și pentru hirtia de ambalaj (pungii), care se adaugă la prețul mărfii. Oamenii ne tot întrebă de noi dacă e corect sau nu să li se perceapă bani în plus. Răspunsul credem că trebuie să-l dea conducerea nou societăți comerciale constituite în Petroșani, Petrița și Aninoasa. (G.C.)

E LA NOI! Un binevoitor ne a dus la redacție o carte de muncă, găsită în Petroșani. Respectivul act aparține lui Achim Marin și a fost eliberat de IPEGH

Cotidiene

Devă, Brigada de prospecțiuni geologice. Ayadar, păgubașul poate veni pentru a reîntra în posesia documentului. Cu o condiție: nu cumva să fi găsit de lucru prin „vechi” sau mai departe, unde nu-l cere nimeni carte de muncă.

„GRUJA” PENTRU ȘOFER Zăpava căzută în aceste zile nu a luat cam pe nepregătite. Îndoșorii pe cei care au ca îndatorire întreținerea carosabilului. Dovada: în prima zi de ninsoare, cind șoselele erau... gheață, nimeni nu s-a gândit să pregătească material antiderapant. Și „surprize” au fost. De-abia ieri dimineață s-a făcut, în Petroșani, treaba asta. Dar pe porțiunea de șosea de la intersecția din Livezeni și până la podul din Iseroni unde mulți sînt tentați să apeleze mai tare pe accelerație (în aceste condiții meteo ar fi bine să n-o faci!) nu prea s-a văzut gram de material antiderapant. Poate la nul!

FĂRĂ FILTRU. Lucrul naibii! Ce ti-e și cu economiile de piață. Adică pată pată. Au fost vreo două săptămîni în care bucurie și cântărele se lăfăiau și pe costurile magazinelor. Apoi au disparut. Dintr-o dată. Așa cum de fapt și apăruseră. Și au făcut în schimb reapariția... tradițională pe tarabele improvizate ale bancocheșilor. La prețul pe care-l dau toți care umblă disperat după „luna fără filtru”. Ce înseamnă cu siguranță! Și nu să sperăm în orice. Dar mai rău e că li se oferă posibilitatea s-o facă.

VENIȚI LA NOI! Fără voia noastră — au fost aduse de un cetățean — am intrat în posesia unui certificat medical a unui bilet de ieșire din spital și a unei rețete medicale. Ne-au fost aduse fără bolnav. Credem că acesta le cântă. Dar are nevoie de ele — și credem că are — dl. Itady Costică angajat la E. M. Aninoasa le poate recupera de la administrația zărilor.

Rubrică realizată de
George OLTEANU

ȘI NEBUNE

Ani de-a rîndul, prima lună a anului a fost perioada marilor bilanțuri triumfaliste. Datele statistice ne „serveau” cu zel strălucitoare realizări mai la toți indicatorii economici, în toate sectoarele.

Acum, după încheierea primului an de tranziție, comunicatele oficiale care înainte umpleau pagini de ziar nu devenit mai obscure. Că ce a însemnat primul an de libertate și tranziție... cam știm cu toții. Fiecare știe cit a muncit, cit și ce a făcut, a văzut, și fără să vrea, ce s-a întimplat în juru-i, în fabrică, pe șantier, în atelier, în mină. Și... de țară ce să mai vorbim! Așteptînd seară de seară cu înfrigurare în fața televizoarelor emisiunea de „actualități”, am putut vedea în tot cursul primăverii, verii..., a sfîrșitului de an ce se întimplă în Capitală, la Timișoara, la Constanța, inclusiv la marile porți ale țării pe unde se iese spre Vest și spre Est...

Și acum, după încheierea unei perioade de un an, deși comunicatele nu ne mai „fericesc” cu bilanțurile triumfaliste, mai dintr-o declarație a domnului prim-ministru, a domnului ministru al finanțelor, mai dintr-un comen-

taru sau o știre discretă dintr-un cotidian central, aflăm cite ceva... Ceva care spune mult.

„Situția bugetului de stat este critică, afirmă domnul ministru Stolojan. Deocamdată, adunînd și scăzînd venituri și cheltuieli, rezultă un deficit de 37 miliarde lei.

STATISTICA ȘI NOI

„Ce spune statistica privind datele realizărilor pe anul trecut? Nici mai mult, nici mai puțin că producția e pe tobogan. Mai precis producția industrială, pe ansamblul M.R.I., a fost față de anul 1989, cu 21,7 la sută mai mică în sectorul energiei electrice și termice cu 16 la sută, în sectorul miner cu 30,6, în sectorul petrolier și al gazelor naturale cu 14,4 la sută, în metalurgie cu 29,8 la sută. Mai aflăm că exportul s-a redus cu 45 la sută, iar productivitatea muncii cu 21 la sută. S-a muncit mai puțin, dar... s-a cheltuit mai mult

— dovada: costurile de fabricație la 1000 lei producție au fost mai mari cu 61,6 lei.

A scăzut producția și productivitatea? Ce dacă?! Au crescut salariile, sporurile. Că există 1600 întreprinderi falimentare... bine că avem sfîrșitul de săptămîna liber. Statul să plătească; Guver-

sector de activitate, fiecare produs, tot ce am produs și construit, absolut totul a fost riguros planificat. Ștînd, trînd ațiștia ani cu conștiința împăcată că totul e profund și „științific” cîntărit, prevăzut și programat, deci totul merge bine, a fost firească mulțimii producătorilor atitudinea de indiferență — totul să fie lăsat să meargă. Ce contează ce, cit și mai ales cum, cu ce costuri producem? A fost cine să planifice, să corecteze dacă trebuia, iar nouă să ne asigure salariul. Și ne-a asigurat. Adică se făcea că ne asigură... așa cum noi ne făceam că lucrăm.

Și, totuși, în țara asta s-a și muncit, cîștit și cu rîvnă. Nu au fost toți profitorii, indiferenți și preocupați doar de propriul lor bine. Aceștia s-au lămurit doar în ultimul timp. Și pentru că restructurarea economiei, reforma este chemată să corecteze marile dureri ale industriei distorsionate, energofage și ineficiente, va face cu siguranță și munca rentabilă și cointeresată, pentru a produce rentabil, în interesul progresului real al societății și al fiecăruia. Dar să vedem ce ne aduce acest an...

Ioan DUBEK

AVEM SATELITI!

„Nu m-am vindut conducerii”

(Urmare din pag. 1)

și au plecat. Asta s-a petrecut pe la mijlocul lui decembrie. De atunci nici un răspuns. Continui să ridic problemele oamenilor în fața conducerii, dar totul rămîne pe hirtie”.

Ceva, ceva tot s-a mișcat la murmurul de nemulțumire al salariaților. În vara anului 1988 trebuia aplicată o mărire de salariu. Nu s-a făcut, motivîndu-se că nu sînt bani, că stîlpii sînt prea ieftini, că ar trebui scumpiți pentru a mări lefurile. Desigur, la vremea aceea nu prea risca nimeni să-și exprime pe față nemulțumirea. Gestul ar fi fost taxat drept altceva, iar pielea respectivului ar fi fost pusă pentru mult timp la saramură. După revoluție, gurile au devenit slobode așa că salariaților le-au fost înmîinate drepturile bănești cuvenite pentru perioada 1988-1989. Doar o parte din ele. Pentru restul oamenii încă mai speră.

Nemulțumiri mari există în rîndurile strungariilor, deci la cei care lucrează în acord. Ei sînt de părere, și o simt pe propriile buzunare, că majorarea salariului cu 12 la sută, aplicată din mai, este ceva de genul că ce „se dă pe-o parte se ia pe cealaltă”. „Pe fișa apare salariul mărit cu 12 la sută — spune strungarul Ilies Arpad — la toți, dar celor care au copii li s-a tăiat din alocație, iar celor care n-au li s-a mărit taxa de celibat. Practic, se merge tot după sistemul comunist”. „Scriptic s-au mărit salariile, dar practic nu te alegei cu nimic — este de părere și colegul său, dl. Doru Lazăr. Este de mirare atunci că oamenii pleacă la mină, la preparație? O fac pentru că nu li se dau bani”. Opinii similare am reținut de la strungarii Mircea Cușniruc și Ion Tuinea. „Văzînd că rezolvarea se tot amîna, mărturisesc dl. Gașpar, strungarii au vrut să declanșeze o grevă. Asta ar fi însemnat paralizarea activității din fabrică. I-am domolit și am zis să mai așteptăm. Mai ales că o delegație a fost și la conducere, la Petroșani. Cum răspunsul întîrzie, am început să fiu privit pieziș. Că m-am dat cu conducerea. În ce mă privește, sînt curat. Nu m-am vindut nimănui și nici n-o voi face”.

Între timp, exodul de muncitori calificați de la uzină spre alte întreprinderi continuă. Atelierul de tuburi lucrează cu un sfert din efectiv. La secția montaj stîlpi mulți sînt pe picior de plecare. Cîțiva strungarii au același gînd. De ce? Răspunsul se poate afla doar îndreptînd urechea la pîsurile oamenilor. Și cineva va trebui să o facă,

În domeniul sănătății publice nu stăm deloc pe roze (ci pe spinii acestora)

(Urmare din pag. 1)

patului și urmează a fi dat în folosință în curînd.

S-au obținut linii de gardă în toate specialitățile, inclusiv la Urziceni. În perspectivă, se speră aprobarea unei astfel de linii și la policlinica de stomatologie. În contextul asigurării asistenței medicale în zilele libere și sîrbătorile legale.

Situația cea mai jalnică o prezintă secția maternă-infantilă aflată la o distanță de trei km de spital. La vizitarea ei am avut „călăuză” pe doamna dr. M. Mateescu, medic pediatru. În primul rînd trebuie menționat faptul că această clădire nu corespunde

destinației sale actuale. Este o vechitură, un exemplu despre cum nu ar trebui să arate un spital. Nici nu apuc să intru că mi se atrage atenția, asupra unei porțiuni de gard, de vreo 10 metri, dărîmate, unde se deversază din exterior diverse gunoaie. Iată cum se prezintă situația înăuntru.

Două saloane de la secția maternitate, au fost dezafectate din cauza igrasiei. S-a încercat repararea lor în funcțiune, fără succes însă. Căldura pe care o dau caloriferele este insuficientă. Diferența pentru asigurarea unei ambianțe satisfăcătoare se completează cu ajutorul unor radiatoare improvizate din cărămizi BCA. Chiuvetele, în mare parte

sînt defecte, fîntina cîzută, pereții găuriți. Sala de mese a fost amenajată într-un salon. În sala de preparare a alimentelor, mîncarea se gătește de multe ori tot pe un reșou improvizat, deoarece nu există decît o singură butelie de aragaz. Oficiul pentru spălat vase este o chichineală de 1,5 pe 2 metri. Lipsesc biberoanele și tetinele. Laptele constituie o problemă. Lenjeria este insuficientă. Lipsesc pijamalele, becurile, broaște la ugi. Pătăturile metalice sînt cojite, vopsea nu se găsește. Grupurile sanitare sînt ca vai de lume. La etaj, unde este secția ginecologie, domnește frigul. Aparatură este insuficientă, uzată fizic și moral. Ceea ce ține pe linia de plutire este doar dărui-

rea cadrelor medicale și a personalului auxiliar. Dar asta nu poate ține la infinit. Statutul socio-profesional al oamenilor în halate albe a rămas neschimbat din „perioada oșioasă”.

În anul care a trecut nu s-a făcut mare lucru pentru sănătate. Probabil că nici anul acesta situația nu se va îmbunătăți, avînd în vedere bugetul alocat pentru aceasta. Adică, din necesarul de 13 miliarde lei, statul va aloca doar 1,6 miliarde lei, deși doar pentru aparatură are nevoie de 2,4 miliarde.

Statul e sărac, săracul l se trage din perioada anteclectorală. Concluzia este că în domeniul sănătății nu stăm deloc pe roze.

OAMENII

CINE ÎI AJUTĂ? CINE ÎI ÎNCURCĂ?

E DESTUL SĂ ASCUȚI ȘI SĂ VEZI

Ajung la apartamentul 52, din blocul nr. 5 de pe bulevardul Păcii din Lupeni. Sun. O voce autoritară zice „întră!”. N-o fac. Aștept. Ușa se deschide și apare locatarul. Îi spun cine sînt, el se scuză că-i în pijama. Mă invită în cameră. E mulțumit că apele lui n-a fost zadarnic.

Îi ascult povestea. Vorbește a-ovolos. După aceea aveam să-mi dau seama de ce. În seara zilei de 22 octombrie, înainte de „Actualități”, tocmai se pregătea să mă nec. Deodată a simțit că ceva nu-i în regulă. „Căți, mi-e rău”, a apucat să-i spună soției. „Ce ai?”, „Nu știu, freacă-mă pe spate”. Apoi vorbele i-au rămas în gît. A făcut semn soției să-i dea creion și hîrtie. I-a scris că nu mai poate vorbi. Consoarta, speriată, a sunat la spital. Apoi,

cînd a venit salvarea, cu ajutorul unui vecin l-a transportat în mașină. Vasile Neguț nu-și mai simțea partea stîngă a corpului. Paralizase.

Luna în care a stat internat i s-a părut interminabilă. Îmi zice că a avut un singur inger pázitor: doctorul Viorel Duma, de la reanimare. Dumnealui a stat la căpătîiul său pînă în miez de noapte. Cînd n-a mai avut medicamente, a adus din altă parte. „După un timp, spune dl. Neguț, am început să umblu. Am văzut multe în spitalul din Lupeni — vedeam, etc. Otea indignarea mîne, dar nu puteam vorbi. Am văzut pe unul adus accidentat, iar medicul i se uita în gură. Femeia lui zicea dom' doctor, e lovit la cap, nu la gură. Apoi nu mi-a plăcut cînd, un bolnav fi-

ind adus pe targă, iar o soră îi ținea perfuziile, apare domnul director Giurgiulescu și o ia la rost pe soră că de ce nu are bonetă. Nu mai spun că, la WC, trebuie să mergi cu lumina și chibriturile în buzunar, iar că mîncarea e una: și pentru cei cu regim, și pentru cei fără. Și mai sînt încă multe”.

Face o pauză. Înțeleg că făcuse un efort mare pentru a-mi spune toate acestea. Că încă nu e complet restabilit. Mă ridic. În drum spre ieșire, mă întrebă cît costă. Îmi dau seama la ce se referă și-i răspund: „Păi, ați plătit”. Mă privește mirat. „Da, ați plătit vorbind acum despre lucruri la care atunci ați fost, din nefericire, doar martor ocular. Și e destul”.

Gheorghe OLTEANU

LA EGCL PETRILA E... SOARE

Una dintre cele mai controversate și contestate firme din orașul Petrila este EGCL-ul. Pînă ieri cu greutăți și cu neîncredere, azi cu încredere și cu greutăți. Ce a fost a fost. Pornirea în rezolvarea problemelor în mod ordonat este acum prioritară ca și formarea Regiei Autonome. Dar pînă atunci se lucrează din plin la CT 6, printr-o comandă și cu colaborarea cu IPSRUEEM-ul. Asociația de locatari cu care s-a făcut contract prin dl. Someșan e acum în plină lucrare, reușind să dea căldură la 14 blocuri. Mai sînt de rezolvat celelalte 5-6 blocuri. Oricum, nu în iarna asta. La blocul 55 a rămas de astă vară neizolată o scară. Șapte din ele s-au izolat dar una a fost lăsată. Sînt vechi. Banj luați. Se

erectarează cauza și lucrarea se va face. La CT 11, a fost o avarie, avarie ce se rezolva altă dată într-o lună, acum s-a rezolvat în două zile. Dar magazinele sînt goale. Lipsesc tevi zincate, motoare pentru pompe, obiecte sanitare, materiale de construcții, parchet, faianță, gresie, teracotă, uleiuri, cauciucuri.

Toate beneficiile făcute au luat drumul Devei. Gata. Din momentul în care vom fi independenți, nu mai vine nici Ardeleanu (directorul cel mare de la Deva), nici cel de la Petrosani.

Pe masa directorului este acum un registru de priorități dar și de urmărire a modului cum salariații își îndeplinesc atribuțiile. Așa s-a descoperit și uitata scară de la blocul 55. Controlul și respectarea programului este literă de lege ce se urmărește în fiecare zi. Primele sancțiuni s-au și dat. Și următoarele sînt pe aproape. Cui nu-i place să lucreze la această firmă va pleca mai înțil eliminat de colectiv, ori de bunăvoie. Faptul că aici se simte suflu nou și o colaborare bună cu Primăria cu E. M. Petrila, cu IPSRUEEM-ul, cu alte firme furnizoare pentru a rezolva problemele oamenilor, ne face să credem că la EGCL Petrila e soare. Nu numai pentru că pe tînărul director îl cheamă... Soare

Dorel NEAMȚU

Dureri de cap date de medicamente

Nu o dată, oameni suferinzi, cărora medicii le-au prescris cu competență medicația necesară vindecării, sînt obligați să bată drumul farmaciilor în căutarea miraculosului leac. De ce miraculos? Nu pentru că acele ar fi un elixir al nemuririi, ci pentru că a devenit un miracol să-l găsești, să-l poți cumpăra. De ce? Diabotam pe această temă cu doamna Maria Marian, farmacist diriginte la cea mai importantă farmacie din Petroșani, farmacia nr. 15. Medicamente ar mai fi — aliam de la Interio-cutoare — dar... Și acum dar, se traduce în amănunț pe de-o parte prin lipsa sticlucelor necesare — fabricile moldavează că nu-s rentabile, că o sticlucă costă doar cîtiva cenăși și nu... aduce bani (sic!) — preparării unor leacuri, prin lipsa dotării centrului județean farmaceutic cu mijloace de transport adecvate, iar pe de altă parte prin faptul că mulți ipohondri cumpără unele medicamente cu... sacul. Or le inghit cu polonicul, or le rîvind la preț de speulă! Dacă antibiotice injectabile am găsit de două feluri iar antireumatice, precum și medicamente pentru cardiaci, suferinzi de diabet, hepatită și alte boli cronice se mai află prin rafturi — evident nu o gamă foarte variată, banalele aspirine, piramidonul, antinevralgicele și algocalminul lipsesc cu de-ăvîrsire. Că te-apucă durerea de cap sau de masele cînd te cauți! Ca să nu mai vorbim de elementara vată — un articol necesar în multiple situații. Cu un an în urmă cantitatea de aspirine vîndută de farmacia nr. 15 în timp de o lună și jumătate era de circa 30 de cutii a 2.000 de tablete fiecare. Acum aceeași cantitate va vîndut într-o zi și jumătate!! Să cumperi antinevralgice de 100-200 de lei odată, trebuie găspărat să te „doară” în capul.

Farmacile se mai doară cum pot. Mai trimit cîte un delegeat, cum a fost cazul cu medicamentele pentru trichineloză aduse de la Cluj și cedate, firese, spitalului. Dacă e să aștepti să-ti vină de a gata, ajungem la leacuri băbești.

Oamenii depun eforturi să le aducă, dar industria are restanțe apăsătoare, neonorate.

Nu mai vorbim de instrumentarul medical care există dar, iarăși dar... Să n-ai cu ce face o injecție la timp, cum s-a întîmplat și se întîmplă în spitale, datorită lipsei de seringi sau ace, e prea de tot. Dar vom reveni pe tema dotării spitalelor și a dispensarelor teritoriale și din întreprinderi.

Horațiu ALEXANDRESCU

GOL

Domnul Mihai Miron, băștinăș din blocul 11, str. General Dragalina ne scrie indignat pe două pagini A4, că există în cartier, între blocul 11 și blocul 9, situat într-o poziție destul de comodă, un container gol. Da, un container gol, subliniază domnia sa. Și totuși „niște indivizi” își deșartă vîntul în afara lui. Stimate domn, după aceste rînduri, containerul se va umple sigur. Nu însă și „golurile” la limba română, pe care le-am remarcat în indignata dv. misivă. (Ș.C.)

Viața, odată cu vîrsta, s'apă urme adînci pe chipul oamenilor. Oamenii încearcă fiecare după puterea sa să lase urme ale trecerii lor prin viață.
Foto: Ion RACHELEANU

POȘTA REDACȚIEI

VLAD ION, strada Venus, bloc 10, ap. 21, Petroșani. Ne-am interesat despre cele relatate de dv., la Poliția Petroșani, unde ni s-a spus că dosarul cu oțicina a fost trimis Primăriei municipiului, în vederea stabilirii de competență. La Primărie am fost informat că s-a primit dosarul cauzei Vlad Ion contra Andrișan A. și că, încă de la primul termen, în 10 octombrie, au refuzat implicarea, fapt consacrat printr-un proces-verbal de neimpărțire. Conform legii, aveți dreptul de a cere deschiderea unui proces. În termen de 15 zile, deci pînă cel tîrziu în 25 octombrie 1990, împotriva numitei A.A. Lucru pe care nu l-ați făcut, din moment ce Judecătoria nu a cerut dosarul dv. de la Comisia de Judecată a Primăriei.

Flagelul nu ne-a ocolit

Revenim asupra cazului imbolnăvirii de trichineloză a tînerei doamnei Gheorghe Visla din Petroșani, caz care a făcut destulă vîlvă pentru că imbolnăvirea a fost în masă. Consemnăm opinia domnului dr. Octavian Popescu, specialist în igiena alimentară, care a avut amabilitatea să răspundă interpelării noastre. „În situația dl. Visla, care reclamă că analiza probelor de carne s-a făcut superficial la centrul de control al alimentelor din Petroșani, precizăm că perioada de incubație a trichineloză este de 14 zile și în acest caz este aplicabil cum a fost posibil imbolnăvirea să apară începînd din 4 ianuarie în condițiile în care porci nu fost tăiați în ziua de 8 decembrie 1990.

Domnul Gheorghe Visla declară că a ardat pentru analize două probe de carne. Confirmarea pentru care a primit bon este pentru o singură probă. În practica noastră, tocmai pentru a evita confuziile, se menționează pe bon numărul de probe. Și încă un aspect: domnul Visla a sacrificat doi porci. Este posibil ca unul să fi fost infestat și altul nu. A adus într-adevăr dl. Visla probe de carne de la amîndoi porcii? În lunile decembrie și ianuarie s-au efectuat peste 2.000 de analize trichinoscopice la centrul din Petroșani. Cum de s-a greșit într-un singur caz?”

Reținem cele spuse de domnul dr. Popescu, în replică la sesizarea domnului Gheorghe Visla

H. ALEXANDRESCU

NOTĂ

Au ajuns la cuțite

Imaginația hoților se dovedește mereu novatoare, spre dezaprobară noastră a tuturor și împotriva voinței colective de a-i pune capăt. De la cele mai sofisticate spargerii pînă la cele mai banale rădăririi. Astfel, patiseria Bulevard din Petroșani se confruntă în ultimul timp cu un fenomen ce lasă un gust amar din partea unor „consumatori”. Dispariția tacimurilor, mai exact a cuțitelor. Produsul casei, mult așteptata Pizza, nu poate fi consumată în absența tacimurilor, dar anumiți „clienți” au subtilat stocul acestora. Din inventarul unității, considerăm normal ca la plecarea să-și însușească cîte un „suvenir”.

Lipsa din comerț a tacimurilor nu poate justifica în nici un caz acțiunea de furt. E vorba numai de o gravă lipsă de educație și a unui elementar bun simț.

Nu să ar mira apariția unui anunț: servim Pizza cu tacimul clientului!

Actualitatea internațională

Războiul din Golf

• Noutatea o constituie, fără îndoială, demisia ministrului apărării naționale al Franței. După ce ani de zile acesta a suportat „greul” tratativelor de stabilire a unor relații trainice de prietenie între Franța și Irak, șocul purtării unui război împotriva Irakului n-a putut fi suportat de domnul ministru care și-a dat demisia.

• Consiliul de securitate al ONU și-a anunțat intenția să facă o dezbatere publică a situației războiului din Golf. Această decizie survine în urma declarațiilor ambasadorului Irakului, care a precizat că de la începutul războiului în Irak s-au înregistrat 320 de victime, iar 400 sînt rănite.

• Guvernul Israelului a solicitat o reuniune a Consiliului de Securitate al ONU, motivindu-și cererea prin marile pagube produse de repetatele atacuri ale

Irakului. Tot în această scrisoare se reiterează faptul că Israelul va solicita despăgubiri pentru daunele provocate, precum și că își rezervă dreptul să riposteze atunci cînd va crede de cuviință.

• Forțele franceze au efectuat ieri un nou raid aerian împotriva Bagdadului. Toate avioanele de tip Mirage s-au întors la bază.

• Forțele palestiniene din Liban și-au continuat tirul artileriei, lansînd mai multe obuze asupra Israelului, fără a produce pagube însemnate.

Saddam Hussein afirmă că va folosi împotriva Israelului aceleași arme ce vor fi folosite împotriva sa, neexcluzînd posibilitatea folosirii armelor chimice, nucleare sau biologice.

• Ministrul de externe al Marii Britanii s-a întilnit, la Bonn, cu cancelarul Germaniei. Subiectul discuției l-a constituit suplimentarea ajutorului german pen-

tru războiul din Golf, evaluat la 5,5 miliarde dolari, care ar putea să însemne și un ajutor concret pentru susținerea efortului de război al Angliei.

• Explozii de mică anvergură au fost în preajma ambasadei Kuweitului din Liban, apreciate ca expresie a răzbunării palestiniene pentru războiul din Golf.

• De la începutul războiului asupra Israelului și Arabiei Saudite au fost lansate peste 50 de rachete de tip SKUD, de proveniență sovietică, dar cu îmbunătățiri, precizează surse militare irakiene.

• De cîteva zile s-a pornit campania mondială pentru protecția victimelor războiului, organizată de Crucea Roșie Internațională și Semiluna Roșie. Ca generic vizual și sonor a fost aleasă melodia „Imagine”, interpretată de John Lennon, el însuși victimă a unui asasinat.

CUM SĂ DEVII PATRON? (II)

„Cînd există o idee, explică un fin cunoscător al grupului, trebuie să fie negociată în culise pentru a se aproba, a neutraliza sau convinge adversarii”. Rezultat: „Cînd se aduce dosarul la PDG, continuă expertul, aceasta este pur formal. Totul este perfectat”. Exemplu. Cînd SM, anul trecut, întilnește discret la Paris pe Edzard Reuter, patronul lui Daimler-Benz, el știe că are în spate toată trupa, unită în jurul aceleiași idei: apropierea celor două companii. Președintele lui Mitsubishi Corp, are putere, dar mai ezită înainte de a decide. Dintru început, el nu-și va lua răspunderea în cazul unui eventual eșec.

În cea de-a treia vineri a lunii, patronul lui Mitsubishi reunește directorii celor 21 societăți mai mici ale grupului. Gurile rele prețind la Tokio că reuniunea de vineri seamănă cu guvernul conglomeratului. Falsă impresie despre Morohashi. „Intilnirea începe la prînz. Pînă la 12 și jumătate luăm un sandwich sau o lingură de orez. Apoi, timp de 55 de minute vorbim de toate. Cîteodată invităm specialiștii care ne vor-

besc despre budism, despre catolicism sau despre biotehnologii. Strategia grupului n-a fost deloc evocată”. De necrezut pentru altul că SM duce o viață de patron de paie. Luați-i agenda la pagina de marți, 23 octombrie 1990, de exemplu. Sosit la birou la ora 9,30. Pînă la prînz întilnire cu echipa lui pentru a discuta consecințele crizei din Golf asupra afacerilor. Apoi, mică festivitate cu pensionarii grupului. „Ea are loc o dată pe an. Fiecare — cel mai bătrîn are 96 de ani, cel mai tînăr, 77 — povestește amintiri”. După festivitate, înapoi la birou și prînz rapid. După-amiază va primi viitorul manager al firmei la Nagasaki. „Intilnesc noii directori care au fost numiți”. Pe acești alesi, SM este cel care îi alege. În funcție de caracterul lor — ei trebuie să fie buni cîrmaci ai vaporului, în cel mai autentic sens al expresiei — și de cariera în mijlocul grupului. Ce li va spune, ce li va promite în cursul întilnirii. „Ce vreau să facă”. Clar.

În această marți, SM va invi-

ta la cină pe președintele Băncii din Tokio, pentru a vorbi despre afaceri. „Important, cinele de afaceri, am cel puțin trei pe săptămînă”. Cînd nu este în străinătate. Aproape mereu între două avioane, SM ! Simbăta viitoare va zbura în Australia. Și va continua spre China și Statele Unite. În septembrie era la Paris pentru a pune prima piatră la Turnul Japonez al Apărării, construit în comun, de SARI și Mitsubishi. „E-am întilnit pe Christian Pellerin, președintele lui SARI. Cu el, am învățat multe lucruri. Poate vom face și alte afaceri cu acest grup”. SM, are, de altfel, idei foarte precise despre conduita Internațională a afacerilor japoneze. America, Europa, Asia: „Trebuie să facem afaceri cu aceste trei blocuri”. SM nu apucă să se trezească de dimineață, dar el știe cum Japonia poate să „așeze” prosperitatea în lume.

Articol semnat de
Martine GILSON,

(Le Nouvel Observateur,
nr. din 15 noiembrie)

Traducerea: H. ALEXANDRESCU

HOROSCOPI

VARSAȚOR

(20 ianuarie — 18 februarie)

Asumarea unei doze de risc este una din regulile jocului.

PEȘTI

(19 februarie — 20 martie)

„Aveți tendința de a cheltui peste posibilitățile dv.”

BERBEC

(21 martie — 20 aprilie)

Satisfacțiile în plan sentimental nu trebuie căutate prea departe de casă.

TAUR

(21 aprilie — 20 mai)

Activitățile fizice fac bine sănătății și pe deasupra mai aduc și un câștig suplimentar.

GEMENI

(21 mai — 21 iunie)

Aveți putere de convingere astăzi, dar nu va grăbiți și mai ales fiți foarte calm.

RAO

(22 iunie — 22 iulie)

În afaceri, vorba dulce mult vă va aduce.

LEU

(23 iulie — 22 august)

Gîndiți profund înainte de a lua o decizie, chiar dacă pare mai puțin însemnată.

FECIOARA

(23 august — 21 septembrie)

E necesar să vă faceți un calcul de rentabilitate. Apoi veți

hotări dacă veți continua în aceeași direcție.

BALANȚA

(22 septembrie — 22 octombrie)

O zi în general favorabilă investițiilor.

SCORPION

(23 octombrie — 21 noiembrie)

Căutați să vă debarasați de leștul de sentimentalism care vă împiedică în luarea celor mai realiste și inspirate decizii.

SĂGHIATOR

(22 noiembrie — 20 decembrie)

Veți fi singurul vinovat de anumite complicații sentimentale.

CAPRICORN

(21 decembrie — 19 ianuarie)

Evitați să luați vreo decizie importantă astăzi.

Pentru timpul dumneavoastră liber

JOI
31 ianuarie 1991

23,05 Televiziunea vă ascultă !
23,35 Cultura în lume.
0,05 Actualități.
0,15 Serenada.

9,00 Horoscopul zilei.
9,10 Actualități.
9,20 Roman-foileton (reluare).
Prețul succesului (Ep. 5).

10,10 Confluente. Biserica Colțea din București cu hramul Trei Ierarhi — patronii studenților.

10,50 Campionatul mondial de schi alpin — proba feminină de slalom special pentru combinată (manșa I).

12,00 Ora de muzică. Integrala capodoperelor (XX).

13,00 S.O.S. natura !

13,20 Actualități.

13,30 Foto-magazin.

13,50 Campionatul mondial de schi alpin — proba feminină de slalom special pentru combinată (manșa a II-a).

15,00 Arte vizuale. Prin ateliere și expoziții bucureștene.

15,50 Preuniversitaria.

16,30 Teleșcoala.

17,00 Microrecital: Cornel Constantiniu.

17,10 În obiectiv: Societatea • Femeia astăzi. Dezbatere.

18,10 Civilizația montană. Pe Valea Dornelor.

18,35 Tele-discul muzicii populare.

19,00 Puncte de vedere. Astăzi: Guvernul.

19,40 Desene animate.

20,00 Actualități.

21,00 Cronica Parlamentului.

21,15 Film artistic.

Charly.

Producție a studiourilor americane, 1968. Cu: Cliff Robertson, Claire Bloom, Lilia Skala.

VINERI
1 februarie 1991

9,00 Horoscopul zilei.

9,10 Actualități.

9,20 Film serial (reluare).

Viața lui Berlioz. Ep. 2.

10,10 Preuniversitaria.

10,50 Campionatul mondial de schi alpin — proba feminină de slalom special (manșa I).

12,00 Bijuterii muzicale.

12,30 Virstele peliculei (reluare).

13,30 Avangardă.

13,40 Actualități.

13,50 Campionatul mondial de schi alpin — proba feminină de slalom special (manșa a II-a).

15,00 Orașe și civilizații (reluare).

15,30 Muzica pentru toți.

15,55 Limba noastră.

16,25 Tragerea Loto.

16,35 Emisiunea în limba germană.

18,35 Lumea științei.

19,00 Puncte de vedere. Astăzi: Opoziția.

19,40 Desene animate.

20,00 Actualități.

21,00 Roman-foileton.

Prețul succesului.

Ultimul episod (seria I).

21,50 Studioul „E”.

22,30 Simpozion.

23,15 Gaudeamus. Emisiune cu și despre studenți.

0,00 Actualități.

0,05 Jazz-fan. Jazz-vocal cu: Billie Holiday, grupul Taxe Six. Invitată Anca Parghel.

1,00 Tele-Top.

Exploatarea minieră Petrila Sud

angajează direct sau prin transfer :
— primitorj-distribuitori
Încadrarea se va face conform Legii nr. 12/1971 și Legii 57/1974.

MICA PUBLICITATE

VINZARI

Vînd casă în Petroșani. Caut garsonieră. Telefon 50127, Petrila. (3390).

SCHIMBURI LOCUIȚĂ

SCHIMB casă colonie, strada Cuza Vodă 46/2, cu apartament 2—3 camere, zonă centrală. Informații la domiciliu, între orele 17—20. (3388).

SCHIMB apartament, 2 camere, confort I, Piatra Neamț, cu similar sau garsonieră, Petroșani zonă centrală, telefon 43445, între orele 18—21. (3400).

SCHIMB apartament, patru camere, strada C-tin Mîlle, bloc 5, ap. 5, scara 1, Petroșani cu apartament, 2 camere sau garsonieră, zona pieței. (3402).

PIERDERI

PIERDUT permis CFR pe numele Luncean Petru, eliberat de IUG București. Îl declar nul. (3398).

PIERDUT contract de închiriere pe numele Sabadiș Laurențiu, eliberat de EGCE Vulcan. Îl declar nul. (3393).

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Radu Valeriu, eliberată de I. U. M. Petroșani. O declar nulă. (3392).

DECESE

FAMILIA Lochainer anunță cu adîncă durere încetarea din viață a scumpului lor soț, tată, bunice

LOCHAINER FRANCISC

Înmormîntarea are loc vineri, 1 februarie, ora 14, Cortegiul funerar pleacă de la Biserica Evanghelică Petroșani. (3399).

PIOS omagiu celui care a fost

LOCHAINER FRANCISC

Sîntem alături de familia greu încercată. Colectivul CDE Petroșani. (3395).

FIUL Adrian, nora Nina și nepotul Daniel anunță cu adîncă durere încetarea din viață a scumpei lor mamă, soacră și bunică

ȘTEFAN GHEORGHIȚA

Înmormîntarea are loc pe data de 2 februarie, ora 13,30. Cortegiul funerar pleacă de la domiciliu. (3403).